

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.2405

Dosar nr..X.

Ședința publică de la 10 iunie 2015

Președinte:	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- magistrat-asistent

S-au luat în examinare recursurile declarate de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva Sentinței civile .X. din 20 noiembrie 2013 a Curții de Apel .X. – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilier juridic .X. și intimata-reclamantă S.C. .X. S.R.L., prin avocat .X., lipsind recurenta-pârâtă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X..

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând faptul că la data de 9.06.2015, prin serviciul registratură, intimata-reclamantă a depus un set de înscrisuri suplimentare față de înscrisurile deja depuse la doar, în exemplare suficiente pentru comunicare.

Înalta Curte a acordat cuvântul părților cu privire la înscrisurile depuse de intimata-reclamantă.

Reprezentantul intimatei-reclamante arată că înscrisurile depuse, constând în decizii de restituire a accizelor, sunt înscrisuri noi și au fost depuse peste termenul prevăzut de lege, întrucât au fost emise în luna mai a anului curent.

Recurenta-pârâtă A.N.A.F., prin reprezentant, solicită decăderea intimatei-reclamante din dreptul de a mai propune probe și înscrisuri la acest termen, având în vedere că aceste înscrisuri au fost depuse după primul termen de judecată. Menționează că aceste înscrisuri au fost emise după soluționarea în fond a dosarului, neavând relevanță în cauză.

Totodată, în situația în care aceste probe vor fi admise, solicită acordarea unui termen pentru a lua cunoștință de conținutul acestora.

Înalta Curte, după deliberare, având în vedere că a fost depășit termenul prevăzut de art.492 alin.(2) din Codul de procedură civilă, republicat, pentru depunerea de înscrisuri noi, întrucât cauza se află la al doilea termen de judecată, decede intimata-reclamantă din dreptul de a propune aceste înscrisuri.

Nemaifiind cereri de formulat, Înalta Curte constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților prezente pe cererile de recurs formulate.

Având cuvântul, recurenta-pârâtă, prin reprezentant, solicită admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței atacate, în sensul respingerii cererii de chemare în judecată. În ceea ce privește recursul declarat de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X., solicită admiterea acestuia pentru motivele arătate, pe larg, în cerere.

Intimata-reclamantă, prin reprezentant, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca temeinică și legală, pentru motivele expuse, pe larg, în întâmpinare.

În conformitate cu dispozițiile art.394 din Codul de procedură civilă, republicat, Înalta Curte a declarat închise dezbaterile și a reținut cauza spre soluționare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursurilor de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar a constatat următoarele:

1.Hotărârea pronunțată de instanța de fond

Prin Sentința civilă .X. din data de 20.11.2013 pronunțată de Curtea de Apel .X.- Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal a fost admisă acțiunea reclamantei S.C. .X. S.R.L., în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE .X., AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – prin DIRECȚIA DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI și AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – prin DIRECȚIA GENERALĂ DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR.

A fost anulată Decizia nr. 473/06.12.2012 privind soluționarea contestației, Procesul - verbal .X./10.04.2009 și dispoziția de refuz.

A fost obligată pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția de Administrare a Marilor Contribuabili la restituirea către reclamantă a sumei de .X. lei, reprezentând accize.

A fost obligată pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția de Administrare a Marilor Contribuabili la plata către reclamantă a dobânzii fiscale în cuantum de 0,04% pe zi de întârziere pentru suma de .X. lei, calculată începând cu data emiterii Procesului - verbal .X./10.04.2009, până la data restituirii sumei reprezentând accize.

2. Cererile de recurs. Motivele de casare

Împotriva hotărârii pronunțate de instanța de fond au formulat recurs Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X..

Recurenta Agenția Națională de Administrare Fiscală a criticat sentința instanței de fond ca fiind dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, indicând dispozițiile art.488 pct.8 din Codul de procedură civilă, republicat, ca temei al motivelor formulate.

S-a susținut că în mod eronat instanța de fond a reținut că reclamanta îndeplinește condițiile prevăzute de dispozițiile art.210 alin.2 din Codul fiscal și că are dreptul la restituirea accizelor virate la bugetul de stat în sumă de .X. lei.

S-a arătat că din interpretarea dispozițiilor normative indicate reiese că legiuitorul a instituit dreptul operatorilor economici la restituirea accizelor aferente cafelei supusă unor operațiuni proprii de prelucrare în vederea obținerii de sortimente de cafea exportate sau livrate în alt stat membru.

Recurenta a arătat că operațiunile constând în amestecarea cafelei solubile cu alte ingrediente, dozarea și ambalarea produsului nu constituie operațiuni de prelucrare, astfel cum cere legiuitorul pentru acordarea dreptului la restituire. S-a susținut că potrivit legislației comunitare și naționale amestecarea, dozarea și ambalarea nu pot fi asimilate prelucrării.

Recurenta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. a criticat hotărârea instanței de fond, indicând ca temei juridic al motivelor formulate dispozițiile art.488 pct.8 din Codul de procedură civilă, republicat, și arătând că hotărârea instanței de fond a fost dată cu aplicarea greșită a normelor de drept material.

S-a susținut, în esență, că cererea societății de restituire accize nu îndeplinește cele trei condiții cumulative prevăzute de dispozițiile art.210 din Codul fiscal.

3. Apărările intimei

Prin întâmpinarea depusă la dosarul de recurs, intimata-reclamantă SC .X. SRL a solicitat respingerea recursurilor formulate ca vădit nefondate, întrucât recurentele nu critică modul în care instanța a aplicat dispozițiile art.210 din Codul fiscal, ci critică aprecierea subiectivă a instanței de fond asupra unor chestiuni de fapt și nu de drept.

4. Procedura de soluționare a recursurilor

4.1 Cu privire la examinarea recursurilor în completul filtru

Raportul întocmit în cauză, în condițiile art. 493 alin.(2) și (3) din Codul de procedură civilă, republicat a fost analizat în completul de filtru, fiind comunicat părților în baza încheierii de ședință din *data de 24 iunie 2014*, în conformitate cu dispozițiile art.493 alin.(4) din Codul de procedură civilă, republicat.

Părțile nu au depus puncte de vedere referitoare la concluziile raportului întocmit asupra admisibilității în principiu a recursului.

Prin încheierea din 9 octombrie 2014 completul de filtru a constatat, în raport de conținutul raportului întocmit în cauză, că cererile de recurs îndeplinesc condițiile de admisibilitate și, pe cale de consecință, a declarat recursurile ca fiind admisibile în principiu, în temeiul art.493 alin.(7) din Codul de procedură civilă, republicat, și a fixat termen de judecată pe fond a recursurilor.

4.2 Cu privire la fondul recursurilor

4.1. Argumentele de fapt și de drept relevante .

Analizând motivele de recurs formulate de recurente, Înalta Curte constată că instanța de primă jurisdicție a dat o interpretare corectă dispozițiilor legale aplicabile cauzei, nefiind incidente motivele de casare prevăzute de dispozițiile art.488 pct.8 din Codul de procedură civilă, motiv pentru care va menține în totalitate hotărârea pronunțată de instanța de fond ca legală și temeinică.

Înalta Curte constată că ambele recurente au criticat reținerea de către instanța de fond a încadrării reclamantei în prevederile art.210 din Codul fiscal.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membru sortimente de cafea, obținute din operațiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziționate direct de către aceștia, din alte state membre sau din import, pot solicita autorităților fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor virate la bugetul de stat, aferente cantităților de cafea

utilizate ca materie primă pentru cafeaua exportată sau livrată în alt stat membru.

Înalta Curte reține că intimata-reclamantă efectuează achiziții intracomunitare de cafea solubilă, sortiment pe care îl utilizează pentru obținerea produsului „X. 3 în 1”, realizat printr-un proces de amestecare a cafelei solubile cu alte ingrediente, produs ce este exportat sau livrat în comunitate, iar instanța de primă jurisdicție a reținut în mod corect că sunt întrunite, în cazul reclamantei, condițiile prevăzute de dispozițiile art.210 alin.2 din Codul fiscal pentru a beneficia de dreptul de restituire a accizelor.

Sușinerile recurentelor în sensul că „operațiunile constând în amestecarea cafelei solubile cu alte ingrediente, dozarea și ambalarea produsului nu constituie operațiuni de prelucrare, astfel cum cere legiuitorul, pentru acordarea dreptului la restituire”, nu pot fi primite de către instanța de control judiciar, care constată că produsul „X. 3 în 1” este încadrat într-o altă poziție tarifară de încadrare vamală, care este diferită de cea a cafelei solubile.

Or, în conformitate cu prevederile art.37 din Regulamentul vamal Comunitar, operațiunile de prelucrare sau transformare în urma cărora produsele obținute se încadrează într-una dintre pozițiile tarifare ale Nomenclaturii combinate, *diferită de cele aferente diferitelor materiale neoriginale*, se consideră transformare completă, fiind evident că produsul „X. 3 în 1” este un produs nou obținut.

4.2. Temeiul legal al soluției adoptate în recurs.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.496 din Codul de procedură civilă, republicat, *Înalta Curte va respinge recursurile ca nefondate*, constatând că nu există motive de reformare a sentinței, potrivit art.20 alin.(3) din Legea nr.554/2004 ori potrivit art.488 din Codul de procedură civilă, republicat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Respinge recursurile declarate de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva Sentinței civile .X. din 20 noiembrie 2013 a Curții de Apel .X. – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, *ca nefondate*.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 10 iunie 2015.

XXXXX